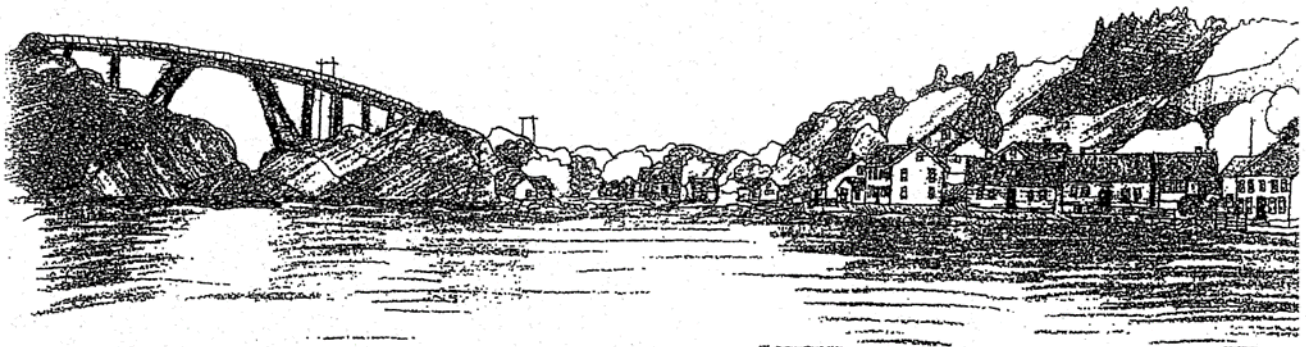

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 4

Julen 2016

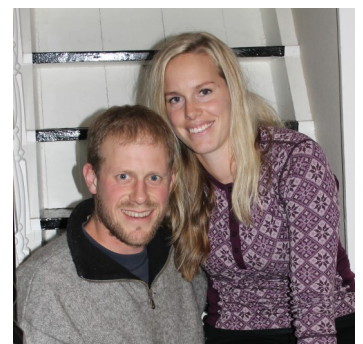
48. årg.

Oddvar Jenssen, kunne vi bedt om en bedre ambassadør?

Det er på sin plass at det er Oddvar Jenssen som er forsidesaken vår denne gang. Det kan vel trygt sies at han har satt Skjernøya på kartet nå i høst, med sin fabelaktige deltakelse i Farmen. Han har blitt hele Norges seerfavoritt, og en populær mann blant damene.

Skjernøyposten traff Oddvar i stua hans på Berge, sammen med Camilla Dyrstad, som faktisk er grunnen til at han nå er kjendis. Det har vært en snakkis i flere år blant venner at Oddvar burde være med på Farmen, men det har ikke blitt noe før Camilla i sommer meldte ham på. Hun var trygg på at han ville bli godt likt, fordi han alltid er seg selv lik.

Prosessen fra påmelding til deltakelse var lang, og inneholdt "ein hau" av spørsmål og flere intervjuer. Oddvar synes det var godt gjort å lage så mange spørsmål, og Camilla forteller at hun måtte holde motivasjonen hans oppe innimellom. Hun var også med da han var på intervjuer. Det første var i Stavanger. "Da vi slapp deg av ved hotellet og du traska inn i ullgenser, ullsokker og tresko, så vi på hverandre og tenkte "hva har vi gjort..!", sier Camilla. Litt senere kom et nytt brev med bud om å komme på intervju til Oslo. Da ringte Oddvar dem og sa at han ville komme på intervjuet, men etter det ville han ikke komme noe mer, for han synes det var noe styr å reise rundt sånn, måtte ta seg fri fra jobben og greier. Da det endelig var klart at han hadde kommet med i Farmen, var Camilla redd for at han skulle trekke seg. På det svarer han at det kunne han jo ikke, nå som hun hadde hatt så mye styr med å få han med. Det var hennes mailadresse som ble brukt i denne prosessen, da han ikke har mail, så alle beskjeder fra tv-programmet har gått via henne. Camilla er tydelig på hva som var hovedmålet med å melde ham på; "at alle single damer i dette landet skulle få øynene opp"! Og det har hun jo virkelig lykkes med.

Oddvar og Camilla

...forts neste side

Om selve oppholdet på Farmen forteller Oddvar at det var uvant å bo sammen med så mange forskjellige folk, og ikke minst så mange byfolk. Men han gikk godt overens med de, så det var ikke problematisk. Han ble i starten døpt ”Flammenes herre” da han måtte lære de andre å fyre i ovnen. Enkelte av de andre hadde så bratt læringskurve at de stappa veden inn i både askeskuff og steikeovn i begynnelsen.

Han syns ikke han selv lærte så mye, men at han heller lærte bort en del til de andre. Maten var noe ensformig og smakløs, og inntaket var betraktelig mye mindre enn det han var vant med. Dette var egentlig ikke noe problem, sier han, men energinivået var ikke alltid på topp om ettermiddagene. ”Da måtte jeg hente fram noen krefter jeg ikke visste jeg hadde”. Han forteller videre at de fiska en hel del under oppholdet, men at det ikke ble vist på tv. De hadde garn ute hele tiden, som de trakk morgen og kveld. Det var ikke rare fangsten, men de kunne få 3-4 sjepper eller andre ferskvannsfisk i slengen. Så nok til en middag var det ikke, men noe å kjeske på. Oddvar syns i det store og det hele at oppholdet på gården var en veldig positiv opplevelse, selv om det var fortærende den dagen han røyk ut. Det var ikke noe han ønsket, men han tok det med fatning. Han sier at hvis han hadde vunnet tvekampen den dagen, hadde han sannsynligvis blitt valgt som førstekjempe hver uke etter det. Så han føler at sjansene for å nå finaleuka var marginale uansett, da de andre så på ham som en stor konkurrent. Det får han bare ta som et stort komplement! Han syns det var godt å komme hjem igjen til Skjernøya og det vante. Den første uka spiste han stort sett hele tiden, forteller han. Han gikk ned 6 kilo under oppholdet på Farmen, så han hadde litt å ta igjen. Det anbefaltes å ta seg fri i hvert fall en uke etter oppholdet, men Oddvar så ikke viten med det, og var på jobb igjen etter to dager. Med kjendis-status følger det oppmerksomhet på flere plan, og Oddvar har vært med på både Senkveld, God morgen Norge og God kveld Norge på tv2. Han forteller at når han satt på venterommene, møtte han på en rekke andre som også skulle intervjues. Oddvar presenterte seg for de forskjellige, men fikk ikke noe presentasjon tilbake, så da spurte han ”hvem er du da?”. Lite visste Oddvar at disse menneskene var store kjendiser her til lands, så han fikk mange rare blikk på det spørsmålet. For noen uker siden tok han med seg Camilla på Se og Hørs kjendisgalla, hvor Camilla måtte forklare ham hvem de fleste var. Nå nylig hadde han med seg Se og Hør ut på sjøen, så da er han nok snart å se der også.

Treskoene Oddvar lagde inne på Farmen

Bare et par dager etter første reklamen om Farmen ble sluppet, rant det inn med venneforespørsler på Facebook. Og det har ikke vært stille siden. Det har vært så stor pågang at nå går det ikke an å godta flere venner på Facebook sier han – det er fullt. Hvem visste at det gikk an... Han sier at denne enorme oppmerksomheten har vært voldsomt rar, ”Åssen skal man lære å takle sånt, er jo ikke vant med dette her – treffe folk gjennom telefonen, det er nytt”. Men han syns jo at det er veldig gøy også, og har opplevd all oppmerksomheten som bare positivt.

Han har enda kontakt med noen av de andre deltakerne, blant annet Lasse, Laila, Lars Magne, men mest med Stine. De to ble gode venner under innspillingen, og ryktet om romansen mellom dem legger han dødt. Da han var i Oslo for tv-intervjuer, traff han også Stine, som tok ham med på treningssenter. Da fikk vi seere nyte synet av Oddvar i en trendy treningstights. Han syns det var som å gå med voldsomt trange stillongs, og følte seg ikke helt i sitt element. Han kommer ikke til å løpe ned treningssenteret akkurat, sier han. ”Smakte smoothie for første gang da, det var no fiffi greier”. Ellers syns han det var gøy i Oslo, men han likte det ikke bedre enn at det var greit å ha vært der, bare.

Avslutningsvis sier Camilla at hun er stolt over den figuren Oddvar har vist, og stolt over å kunne si at han er helt lik hjemme som på tv. Hun er glad for at hun fikk den samme, jordnære Oddvar hjem igjen. Jeg takker for meg i stua til Oddvar, og tror jeg kan si for alle øyboere at vi er stolte over å ha denne karen som med-øybeboer! Vel blåst Oddvar og lykke til med alle friere framover!

-Mariell

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK

UTE OG HJEMME -

I redaksjonen:

Evert Knutsen mob: 416 68 949

Janne Knutsen mob: 915 49 971

Rita Dyrstad mob: 415 56 866

Siren Salthaug mob: 954 45 745

Eivind Syvbertsen mob: 913 66 994

Geir Larsen mob: 416 25 334

Mariell C. Birkemo mob: 994 14 944

E-postadresser:

Evert: evert@hotproducts.no

Janne: knutsen.juvik@online.no

Rita: post@rvvingenfyv.no

Siren: siren.salthaug@gmail.com

Eivind: Eivind.Syvbertsen@egeland.no

Geir: geir.larsen@vaf.no

Mariell: mmcbirkemo@gmail.com

Bankgirokonto: 7877.06.62604

Internettadressen til Skjernøyposten er:

www.skjernoyposten.no

E-postadresse: skjernoyposten@gmail.no

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen

Skjernøyveien 254, 4516 Mandal

Kontakt USA:

Morgan Hansen

Fiskenytt

Så har vi lagt nok et hummerfiske bak oss, og tilbakemeldingene er nokså blandede, noen er godt fornøyd, mens andre ligger et godt stykke etter resultatene fra fjoråret. Fisket startet med godt sjøvær fra nordøst, så teinene kunne plasseres der man ønsket.

Og de første tilbakemeldinger om fangst var gode, men de dabbet av etter hvert. Nordøsten holdt seg hele oktober, og mange mener dette ikke er det beste for hummerfisket. Det ble flere og flere krabber utover i fisket, 30 stk. i en teine var ikke uvanlig, og i det miljøet trives ikke hummeren. Krabbene er som vanlig i hummerfisket av dårlig kvalitet, men noen få unntak.

Deltakelsen i fisket har vært større enn noen gang i år, og det er tett i tett med teiner, spesielt i starten.

Myndighetene har nå under vurdering maksimumsmål for hummer, det vil om dette blir vedtatt kun være hummer fra dagens minimumsmål og til nytt maksimumsmål som kan tas.

Hensikten med dette er å spare de store som har stor reproduksjonsevne.

Det er også under planlegging å opprette flere hummerreservater, det vil si områder hvor det kun er tillatt å fiske med håndsnoere. Dette har man prøvd flere steder i landet, og det viser betydelig oppgang i bestanden.

Registreringsplikt for dem som ønsker å fiske hummer er også under vurdering. Dette vil medføre meldeplikt om fangst, noenlunde som det opplegget som gjelder for jakt.

Desember er tid for å fiske juletorske, og deltakelsen er stor i ukene før jul. De fleste fisker med trollgarn i en eller annen variant, eller ruser, andre forsøker seg med bakkeline. I november og til nå i desember har vi ikke fått de store tilbakemeldinger om torskefangster, men de pleier å ordne seg før juletorsken skal i gryta.

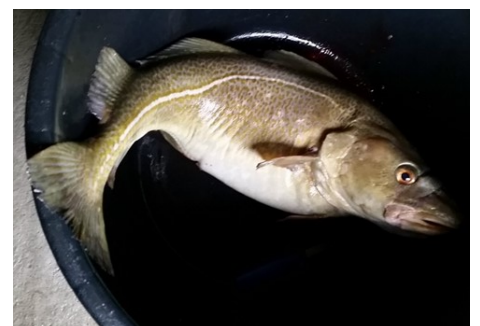
De store mengdene av krabber også på grunt vann der man fisker med trollgarn, er en stor plage for fiskerne, særlig når det er kaldt og surt.

Vi ønsker alle fiskere lykke til.

Evert Knutsen

Blir det lov å fange hummer av denne størrelse neste år?

Høsttreff på grendehuset

Walvicks
Lystbåt

En hyllest til
lidenskap, vennskap
og havet

Historielaget inviterte til treff for at vi skulle få se kortversjonen av framføringen på Buen i fjor, med Espen Regevigs båt og Walvicks båtbyggeri i fokus. Peder Austrud var hyret inn av Espen R. for å forevige byggeprosessen, og han laget en fantastisk film av billedmaterialet og lydeffektene han fikk, blandet med bilder han hadde i sitt arkiv.

Sigurd Aalvik skulle fortelle om båtbyggeriet og hermetikkfabrikken i Valvika.

Det ble etter hvert «stinn brakke» - 73 mennesker hadde møtt fram for å få med seg dette. Mange av oss hadde ikke fått billett til framføringen i Buen, og benyttet sjansen denne kvelden.

Kvelden startet med at videokanonen ikke fikk signal fra Mac'en. Mens vi ventet på at dette problemet skulle løses, ble vi servert kaffe, brus og kaker.

Sigurd fortalte så den interessante historien om båtbyggeriet og hermetikkfabrikken i Valvika, mens Peder strevde med å få Mac-bildet over på videokanonen.

Sigurd hadde også med bilder, men disse kunne ikke vises på skjermen av samme grunn.

Videokanonen var ikke samarbeidsvillig, og ble slått av mens vi så filmen på Peders Mac, balanserende på to

bord oppå hverandre. Etter den flotte filmen med bilder av opprørt hav og fra bygging av et nydelig «smykke», fortalte Svein Walvick om byggeprosessen spesielt, og skipsbygging generelt. Dette er et utdøende håndverk, og Svein ønsker lærlinger i faget.

Båtene blir bygd uten tegninger, og ingen skriftlige kontrakter inngås. Alle båtene er klinkbygd.

På Regevigs båt ble det brukt bl.a. ca. 15 kg klink. I begynnelsen koset én kilo klink kr 7,-, nå kan man legge til 2 nuller. Da John startet som båtbygger ble jernklink brukt, men han gikk over til kobberklink da dette ble tilgjengelig etter 2.verdenskrig, og fortsatte med det.

Mens nye leilighetskompleks har skutt i været på bekostning av gamle, ærverdige bygninger, ligger Walvicks båtbyggeri fremdeles nede ved elva, slik det gjorde da John overtok lokalene fra Nygaards båtbyggeri i 1981. Svein starter nå på byggenummer 245. De aller fleste båtene er laget av «kortreist» materiale, fortrinnsvis lerk og noe eik, men i de senere år har de benyttet lerk også fra utlandet.

Han fortalte også historien til båtbyggeriene i Mandal fra eldre tider. Svein fortalte gode historier på en artig måte, som fikk de frammøtte til å dra på smilebåndet. Han fikk flere spørsmål fra salen som han hadde gode, og ofte humoristiske svar på. På spørsmål fra salen fortalte han bl.a. om hvordan formen på båten blir til, prosessen rundt at vannlinja blir satt, hvordan tiljene blir laget osv. I flg. Svein er dette veldig enkelt!

Mens Svein pratet fikk Peder omsider svev på videokanonen, og vi fikk se den fantastiske filmen én gang til, nå på storskjerm, og da kom den til sin rett.

Svein og Peder fikk hver sin blomst, og Gerd benyttet sjansen til å promotere Skjernøykalenderen til dem som enda ikke har kjøpt den.

Janne

Bildene er tatt av storskjermen under framvisningen, fotograf: Peder Austrud

Gøy med nabo-reke-fest

Lørdag 12 november var en fin gjeng med skjernøybeboere og noen byfolk samla i pynta spisesal på kapellet. Vi hadde invitert til nabo-reke-fest, og kveldens konferansier Kjell Gauksås gjorde en strålende jobb.

Vi hadde fått besøk av Signe Gunn Myre fra Vennesla som holdt en fin andakt om å leve i Guds kjærlighet. Øyas dyktige pianist Lotte Ploug Aalvik spilte til allsanger – som for det meste var Sørlandsviser - og gledet oss også med solosang.

Menyen var som de fleste nok allerede har skjønnet nydelige reker, fisket av innfødte fiskere fra Dyrstad. Utover kvelden ble det også servert kaffi og kaker.

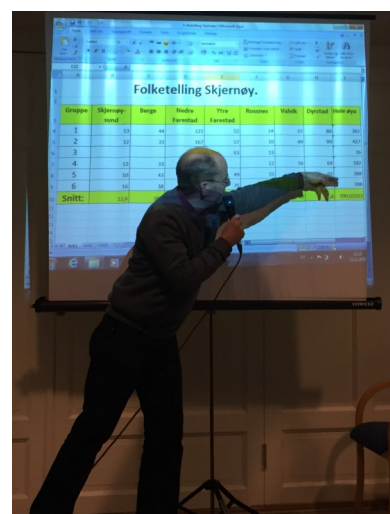
Det var god og avslappet stemning, og kveldens folketellingsoppgave, gjorde at folk hadde mye å prate om. For hvor mange bor det nå egentlig på de ulike gårdene på øya? Det var store sprik i forslagene som kom inn fra bordene. I Skjernøysund varierte det mellom 10 og 16 innbyggere, på Berge var anslagene fra 33 til 44 personer. På Nedre Farestad, som er den største gården, var det mest variasjon, fra 116 til 167. På Ytre Farestad fra 49 til 75. Ting kan tyde på at disse store sprikene skyldes at folk er litt usikre på hvor grensene går mellom Ytre Farestad og Nedre Farestad.

På Rosnes bor det sannsynligvis mellom 10 og 15, i Valvika mellom 37 og 56 personer, mens folketallet på Dyrstad kan være alt fra 69 til 99. Ikke godt å vite hvem som har rett her, men ved hjelp av et regneark kom Kjell fram til at vi har 390,63 innbyggere – og det høres i grunnen nokså riktig ut.

I løpet av festen hadde Heidi Berge en musikkonkurranse, som gikk ut på at to lag fikk hvert sitt sett med instrumenter. Oppgaven var å få til å spille en sang slik at publikum kunne høre hvilken melodi det var. Ingen lett oppgave, men det ble oppdaget mye talent.

Vi var også så heldige at vi fikk besøk av rogalendingen Kjell, som har hytte på Skjernøy. Han fortalte fra hjemtraktene i nabofylket, og tok for seg flere dagsaktuelle tema, som trafikklys på broa og Farmen –Oddvar. Han ønsket naturlig nok å imponere litt hjemme på i Rogaland med Oddvar-ord- og uttrykk og ikke minst den rette dialekten. Heldigvis hadde vi en som var god på det i salen – Ole Henrik Dyrstad - og med rett klesdrakt og perfekt Oddvar-slang fikk vi plutselig besøk av Oddvar og Oddvar. Takk til alle som kom og var med å lage en flott kveld.

-Anne Lans Syvertsen

Bildet av Oddvar og Oddvar ble tatt av Reidun Jentoft, de andre to bildene ble tatt av Anne Lans Syvertsen

PORTRETTET

Mariell Christensen Birkemo

Jeg er født 08. april 1990, og har bodd i Valvika hele min oppvekst.

Jeg har hatt en fantastisk oppvekst med masse familie og venner rundt meg. Har alltid elsket sjøen, og bestemte meg tidlig for at det var på Skjernøya jeg ville slå meg til ro som voksen.

Etter tre år på idrettslinja på videregående flyttet jeg til Porsgrunn, og tre år senere var jeg utdannet vernepleier. Under studietiden traff jeg Kåre, en gårdsgutt fra Sola.

Etter vernepleien flyttet jeg til Sola sammen med Kåre. Der jobbet jeg innen rus og psykiatri, og dette trivdes jeg kjempegodt med. Har alltid vært nysgjerrig på og hatt et ekstra hjerte for dem som av forskjellige grunner får utfordringer i livet. Møtte mange flotte og interessante mennesker der.

Fire år senere, et giftemål og to små gutter rikere flyttet vi til Dyrstad. Som nevnt bestemte jeg meg tidlig for at det var Skjernøya jeg skulle ende opp på, og dette har min mann ettertrykkelig fått høre siden starten av vårt forhold. Så i sommer måtte han legge inn årene på Sola og bli med til Sørlandet.

Hele dette året har jeg gått i fødselspermisjon med minstemann, men nå er jeg på leit etter jobb. Det er jo mange andre som også er på leit i disse dager, så det er visst bare å brette opp ermene.

Interesser og hobbyer har jeg vel, men i småbarns-boblen går min tid stort sett til guttene mine, Noah og Even. Har nylig begynt å strikke, da, så er titt og ofte innom farmor Sylvia for å friske opp kunnskapene. I høst begynte jeg på treninga på Grendehuset, og syns dette er et knallbra tilbud som jeg kommer til å fortsette å benytte meg av.

Ellers har jeg alltid likt når det skjer mye rundt meg, kan fort bli litt rastløs, så får se hvor lenge denne strikkedilla varer... kan prate en støvel full, som sikkert kan være til stor fortvilelse for de rundt noen ganger.

Jeg syns Skjernøya er en nydelig plass, og et kjempebra utgangspunkt for en sunn og trygg oppvekst for ungene. Jeg har lyst å gi mine gutter det samme som jeg har fått i min oppvekst - nærhet til sjøen, sunne aktiviteter og et godt nærmiljø.

De lokale tilbudene syns jeg er gode for både liten og stor, men jeg savner en lekeplass på denne siden av øya. Er jo ikke langt over til Farestad (og der har det jammen blitt greit!) men det hadde vært koselig med en lekeplass på Dyrstad/Valvik også.

Hvordan jeg ønsker at øya skal se ut i fremtiden – det må nesten bli stort sett sånn som den er i dag!

Fins nok alltid forbedringspotensialer på forskjellige områder, men jeg er veldig godt fornøyd med Skjernøya i dag. Det er også koselig å se at folk på min alder vender tilbake til øya og at våre barn kan vokse opp sammen, slik som vi gjorde.

Det er her jeg føler meg hjemme og det er her jeg vil bli gammel :-)

ÅRSMØTE I SKJERNØY HELSELAG

Skjernøy helselag hadde årsmøte og utlodning tirsdag 22. nov. det ble servert vafler og kaffe. Formiddagsmøtene er stadig populære, og denne dagen var vi 39 som koste oss sammen.

Årsmelding og regnskap ble lest opp, før vi startet utlodningen. På forhånd hadde vi vært rundt med lodd-bøker, og med utlodningen på årsmøte fikk vi inn 14 800 kroner.

Skjernøy helselag hadde 48 medlemmer i 2016

Styret har bestått av Anne Grete, Bjørg, Signe og Liv Britt. Bjørg og Liv Britt var nye i styret i fjor. Alle tar gjenvalg da det er vanskelig å få nye styremedlemmer.

Vi har hatt 6 styremøter. Det har vært 6 formiddagstreff, årsmøte med utlodning i november og julemøte med grøt i desember. Høstfesten i år var 1 oktober.

Det var kollekt til demensforskning på høstfesten, og det kom inn 4150 kroner, og vi la til og sendte 7000 kroner. Vi har også sendt 5000 til hjerteaksjonen i mai.

I juni hadde vi busstur til Agder Museum, Gimle gård, og Kanonmuseet i Kristiansand, og middag på Vigeland gård. En kjempes fin tur med fornøyde deltakere. Det ble færre påmeldte enn forventet, så laget sponset turen med 4050 kroner.

I august deltok vi på Skjernøydagen og stekte lappekaker, og sponset røra.

Nytt av året er at vi har startet en gågruppe. Dette synes å være populært, vi møtes på tirsdagene når det ikke er formiddagstreff. Vi tar pause på vinteren.

Alle i styret deltok på regionmøte i Sør-Audnedal i vår.

Vi har kjøpt 12 Tv-kanner pluss 2 høye stoler til kjøkkenet på kapellet.

Det ble sendt blomster til de fra øya som var på aldershjem i jula, Hjelperne våre har også fått blomster til jul. Vi vil takke alle som er med og hjelper oss. Jorunn som spiller, Ivar er vår revisor, mange er med og hjelper oss på kjøkkenet, rydder etter arrangementene og så videre. Takk til alle. -Signe Aalvik

Brobyggerpris til Sjøgraf AS (Sjøsanden Grafiske)

Ronny Pedersen eier og driver trykkeriet Sjøgraf AS i Mandal, og det er hans bedrift som også trykker Skjernøyposten.

Torsdag 1. desember var det utdanningsmesse ved Mandal videregående skole, og der ble det for 5. gang utdelt Brobyggerpris fra arbeids- og inkluderingsbedriften Mindus as.

Hvert år er det tre nominerte bedrifter, som hver har vist et eksepsjonelt samfunnsengasjement ved å ta imot jobbsøkere for arbeidsutprøving, og minst én ansettelse av jobbsøker fra Mindus. Ronny og Sjøgraf AS har ansatt ikke mindre enn tre jobbsøkere fra Mindus de senere år.

Sjøgraf AS og Ronny stakk av med prisen, vel fortjent. Av egen erfaring vet jeg at det aldri er «nei» i Ronnys munn, og får han kort varsel på trykking, ja, så hiver han seg rundt og tar utfordringen på strak arm.

GRATULERER MED PRISEN, RONNY!

-Janne

KRIGSSEILERNE FRA SKJERNØY—Olaf Knutsen Stjernesund

Far etterlot seg 4 tettskrevne ark hvor han beskrev sine opplevelser som sjømann under 2.verdenskrig.

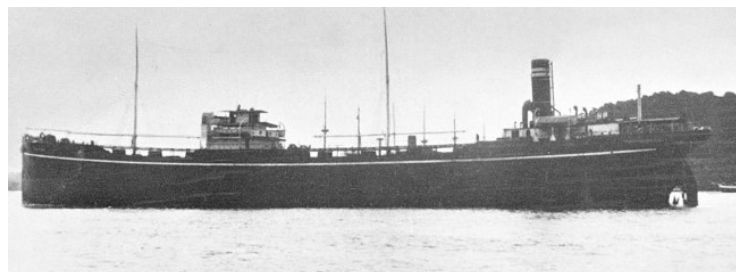
Annen verdenskrig var allerede et faktum da jeg aksepterte 2.styrmannsjobben om bord i d.t. «Ketty Brøvig» i begynnelsen av november 1939, og reiste fra Oslo 9. samme måned. Det bar gjennom Sverige, Danmark, et mørklagt Tyskland og videre gjennom Brennerpasset via Rom til Neaples. I sistnevnte havn gikk jeg om bord i et italiensk passasjerskip med kurs for italiensk Somaliland. Skipet skulle ifølge ruten stoppe i Port Said og Suez i Egypten.

«Ketty Brøvig» kom omsider inn, og jeg reiste med jernbane til Suez og gikk om bord og tiltrådte jobben.

Så hopper vi frem til 2.februar 1941:

Skipfører E. Møller og overstyrmann Ramsland var på brua. Plutselig, ca. kl. 1920 begynte skytingen på babord side. Jeg satt i min lugar på dette tidspunkt og skulle ikke på vakt før 2000. Med én gang jeg hørte drønn fra kanoner før jeg ut på dekk. Granatene kunne sees tydelig der de ble sendt mot skipet. Skorsteinen ble truffet, og rørene inni ble skadet, slik at det elektriske lys ble borte. Skipet lå således helt mørklagt etter salven mot skorsteinen.

Jeg kuttet surringene til babord livbåt slik at den var klar for låring, og forsøkte å få tak i overstyrmann og eventuelt andre tilhørende denne båt.

«Ketty Brøvig» - her rett etter overtagelse fra Wilhelmsens rederi

Vi hadde foruten de 2 livbåter midtskips også fullt utstyrt motorlivbåt akter på babord side, samt annen livbåt på styrbord.

Over høyttaler hørte vi tyskerne «tordne» over til oss at vi skulle gå i båtene og ro rundt på deres babord side. Raideren kunne til å begynne med bare så vidt skimtes fra damptanker «Ketty Brøvig»s dekk, og vi visste ikke da med sikkerhet

om det var en raider eller om det var et vanlig krigsskip. Grunnet fart i farvann med tyske ubåter var min skipssekk stadig ferdig pakket, og jeg fikk med meg hjem et smykkeskrin kjøpt på Java, 3 messinggjenstander og en kikkert kjøpt i India. For meg ble disse gjenstandene spesielt verdifulle.

Etter noen tid om bord i kaperfartøyet kom også skipfører Møller og de andre av «Ketty Brøvig»s besetning om bord. 1.styrmann Årnes ble dog beordret sammen med maskinistene og stuerten å følge tankskipet.

Vi var 9 norske om bord, resten var kinesere. De sistnevnte ble også ordret tilbake om bord. Vi ble om bord i kaperskipet plassert nede på et av mellomdekkene. I vår nåværende «luksuskabin» satt det nokså mange britiske fanger, ca. 30, eksklusiv 60 indere som var plassert i et annet rom. På hospitalet var det jo også mange skadede fra allierte, kaprede skip.

Vår prektige pumpemann måtte bæres om bord da han var sterkt skadet av splinter fra granaten som traff skorsteinen. Det var særlig det ene kneet, venstre arm og brystet det hadde gått ut over. Han hadde som følge av disse skader hatt et ganske stort blodtap. Tyskerne plasserte pumpemannen på hospitalet, og lege var tilstede for undersøkelse og behandling.

forts. neste side

2.maskinist Nedrebø ble også en del skadet av splinter i ryggen, men sårene var bare ubetydelige, og det var ingen fare for ham.

«Ketty Brøvig» kom denne tur fra Bahrain Island, en britisk beskyttet øy i Persiske Gulf med oljelast til Lourenzo Marques i Mozambique. Posisjonen ved kapringen var ca. 350 n.mil fra øygruppen Seychelles som ligger et stykke nordenfor Madagascar. Kaperskipets navn ble oppgitt å være «Atlantis». Kaperskipet hadde ca. 240 mann om bord. Vi fikk etter 3-4 dager anledning til å komme på dekk slik at vi fikk luftet oss litt.

Etter 10 dager om bord i raideren ble vi, alle fanger unntatt pumpemann Listeid, overført til et tysk handelsskip «Tannenfels». Tyskerne svarte på våre anmodninger vedrørende Listeid at han var for svak til å bli overført. Med «Tannenfels» bar det omsider utenom Madagascar og videre vestover. Vi håpet hele tiden på at vi skulle bli landsatt et eller annet sted i nøytral havn, men det ble altså ikke noe av, trass i tyskernes løf-

ter. Vi ankom 20. april til Bordeaux. Der ble vi tatt i land og plassert i fangeleir utenfor byen. En dag kom en fransk reparasjonsarbeider inn i brakken og fortalte at «Ketty Brøvig» var tatt tilbake av de allierte. Denne nyhet var på det tidspunkt til stor trøst for oss.

Vi ble etter 3 ukers «ferieopphold» utenfor Bordeaux sendt i kuvogner til fangeleir i Tyskland. Leiren lå mellom Hamburg og Bremen. Togreisen tok, på denne forholdsvis korte strekning, ca. 3 dager (døgn). Det var riktignok en del bombing o.a. underveis.

Sanitæranleggene i vår nye fangeleir var forferdelige, og jeg kan godt tenke meg at hele leiren var bygd for riktig å håne jødene ytterligere. Det ble opplyst at leiren kunne ta 90.000 fanger, men at belegget med alle avdelinger nå var ca. 45.000.

22.7. ble vi frigitt fra fangeleiren, og vi skulle til Bremen, sammen med svenske frigitte sjøfolk, få reise til Sverige med et svensk skip. Dette hørtes jo ganske fint ut, men det gikk ikke slik etter den opptrukne plan. Neste morgen kom tyskerne med beskjed om at vi skulle reise med deres militærtransport gjennom Danmark og Sverige, og slik gikk det. Den tyske leirkommandanten fulgte oss på reisen til vi ankom Akershus 29.7. Der ble vi internert til neste dag da vi ble frigitt og reiste hver til vårt. I Kristiansand besøkte jeg fru Tala Jacobsen for å hilse fra sønnen, Henry. Han var nemlig med et svensk skip «Trolleholm», og ble torpedert i Atlanterhavet av tysk ubåt. Senere kom han og andre fra samme skip inn i fangeleiren i Frankrike. Vi fulgtes siden ad, men i Oslo skulle han ordne avmønstring osv., og følgelig kunne han ikke reise hjem da jeg reiste.

Jeg spurte Tala Jacobsen om hun visste hvor Ragnhild, min forlovede, var, og likeså hvor Skjernøys befolkning befant seg. Hun svarte at hun trodde Ragnhild var i Øvrebø og passet en flokk barn på ferieopphold. Dette stemte dog ikke særlig godt, for da jeg sammen med over-

styrmann Ramsland spaserte bortover Dronningensgate, så jeg plutselig Ragnhild komme sammen med en venninne. Det ble selvfølgelig stor gjensynsglede. Vi dro så videre til våre familiers oppholdssteder på henholdsvis Skogsøy og Landøy.

Grusing av Sundsveien

Noen lørdager i november samlet en gjeng sterke karer og unge menn fra Dyrstad, Valvika, Nedre Farestad og Berge seg med traktorer, hakker og spader for å spre de ca. 80 tonn med grus som ble kjørt ut til øya fra Mandal kommune. Grusen ble losset på Dyrstad, og derfra lastet over på traktorer for å kunne kjøres utover veien. Det er tydelig at disse karene kan sine ting, de gjorde en kjempejobb. Veien er godt gruset fram til Dyrstad skole, og litt nedover Kjerkevigbakken. Bakken har de også grøftet og lagt renner for vannet som garantert vil flomme ned. Grusen på veien er lagt slik at vannet skal renne ned på sidene, og ikke samles midt på.

Da de kjørte ut det ene lasset ga veiskuldra etter, og hele lasset kantet. Dette tok de med godt humør, og grusen ble kjapt spadd opp på tilhengeren igjen.

Det var med folk fra nesten alle gårdene på øya, så dugnadsånden er ikke død. Håpet er at kommunen neste år også kan komme minst like mye grus, slik at resten av Sundsveien kan bli satt i stand.

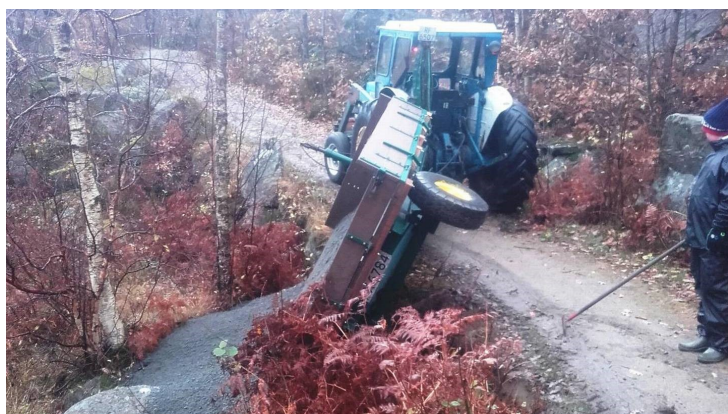
Stor takk til dere som kastet dere over oppgaven med liv og lyst.

Janne

Bildene under er fra L-A.no

Bildet over er tatt av Arnt Otto Aanensen

Barn på Øvre Berge—sommeren 1946

Dagen før Dani skulle reise hjem til USA ble dette bildet tatt. Han hadde vært hos sine besteforeldre og tante under hele 2.verdenskrig, og gikk hele grunnskolen på Skjernøy. Vennene hans, som også stort sett var hans tremenninger, tok avskjed med ham denne dagen, og de sitter på/står foran Liksteinen.

*Bak fra venstre: Finn Arvid Olsen, Herbert Gundersen, Reimert Berge, Kåre Berge og Knut B. Knutsen.
I midten fra venstre: Donald «Dani» Birnbaum, Gustav Kristensen, Tormod Berge og Johnny Olsen.
Foran fra venstre: Aslaug Berge (Karlsen) og Bjørg Berge (Nilsen)*

Ryvingen fyr 2016– farlig kvikksølv fjernes

Så har det skjedd! Kvikksølvet som har ligget i lyktehuset på Ryvingen siden 1897, da fyrtårnet ble oppført, er nå fjernet. Miljødepartementet forlanger nå at alle fyrlys som roteres og blir drevet med kvikksølv skal skiftes ut. På Ryvingen fyr ble det gjort nå i november. På Oksøy fyr utenfor Kristiansand, ble det tappet ut 27 liter kvikksølv, det veide over 350 kilo, i følge kystverket. Innen 2018 skal alt kvikksølv være borte.

Nå er det et kulelager som er erstatter for kvikksølvet. Fyrtårnet er stengt for publikum i en god stund fremover. Dunsten fra kvikksølvet må være helt borte før en kan åpne igjen.

Tv-aksjonen 2016

Den årvisse tv-innsamlingen gikk også i år av stabelen i oktober. Pengene gikk til Røde Kors sitt arbeid i ni land: Syria, Libanon, Sør Sudan, Afghanistan, Myanmar, Somalia, El Salvador, Guatemala og Honduras. Pengene går også til å hjelpe flyktninger som har kommet til Norge.

Noen av de kommende konfirmanter på øya stod for innsamlingen, og Kjell Håkon Aalvik var rode-leder for øya.

Fra venstre Jakop Aalvik. Hilde fra røde kors, Fredrik Emanuel Berge, Kjell Håkon, Marius Berge. I bakgrunnen lager Maria Aalvik boller til bøssebærerne.

Fakta om TV-aksjonen: (blimed.no)

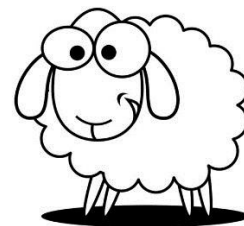
- TV-aksjonen er arrangert hver høst en søndag i oktober siden 1974. I år går TV-aksjonen av stabelen 23. oktober.
- Siden 1974 har det norske folk samlet inn over syv milliarder kroner som har gitt titalls millioner mennesker livsviktig hjelp.
- Flyktningrådet hadde den første aksjonen og samlet inn 125 millioner omregnet i 2013-kroner.
- Fra 1978 ble selve innsamlingen arrangert av hver kommune med ordføreren i spissen. Nå ligger ansvaret hos over 500 kommune- og bydelskomiteer.
- Den aller første gangen NRK stilte seg til rådighet for et veldedig formål var i februar 1946, for aksjonen "Nasjonalhjelpen for krigens ofre og de falnes etterlatte".

Landsdekkende ga vi:

Kr. 225 059 291 totalt , det vil si at hver innbygger ga i snitt kr.43,15.-

Lobbeliden

-Skjernøypostens egne barneside-

Her skjuler det seg 16 juleord, kan du finne de?

J	U	M	M	X	A	K	W	T	J	U	N	E	V	F	O	E	G	A	S
R	U	D	E	I	I	M	A	V	Q	G	A	S	L	L	E	L	S	S	M
D	D	O	C	R	Y	A	C	I	H	O	N	E	D	V	U	A	Y	P	I
Æ	J	U	L	E	T	R	E	L	Y	S	Å	M	A	O	T	D	Ø	L	B
E	L	D	N	S	T	S	N	A	A	I	P	G	P	M	G	A	V	Y	O
S	N	I	F	M	M	I	G	B	V	S	A	N	E	R	O	S	E	V	N
J	A	P	P	Å	U	P	A	S	M	Å	K	A	K	E	R	Q	S	S	M
U	R	R	A	T	E	A	I	H	O	K	Ø	E	L	D	O	E	K	K	A
E	K	Ø	V	R	B	N	U	F	N	E	Z	K	P	I	Ø	R	G	A	M
M	O	K	L	D	E	G	G	A	H	R	R	M	A	O	G	I	S	L	A
E	N	E	V	U	K	R	E	L	Y	T	Ø	R	K	K	T	R	L	E	N
R	I	L	O	E	S	I	W	E	E	K	L	P	E	P	P	T	Z	N	D
T	V	S	G	A	V	S	A	L	S	V	N	I	S	R	O	E	A	D	A
E	D	E	S	E	M	B	E	R	V	E	I	T	S	A	L	M	E	E	R
V	E	V	A	T	O	S	G	K	E	M	M	N	A	V	Ø	F	F	R	I
A	M	O	S	T	U	R	L	U	A	N	A	A	G	N	A	E	S	I	N
N	I	S	S	E	M	B	E	D	A	T	T	N	S	E	D	R	U	L	L
G	O	G	E	M	T	Æ	O	I	E	I	T	Æ		F	R	J	S	L	O
E	K	E	T	R	E	S	T	J	E	R	N	E	N	G	S	A	N	J	Æ
L	Y	F	R	E	I	T	T	L	I	G	N	Q	R	T	S	H	U	R	E

16 ord:

- marsipangris
- juletrelys
- lussekatter
- salmer
- nisse
- askepott
- småkaker
- gave
- stjerne
- englevinger
- desember
- kalender
- snømann
- røkelse
- lucia
- mandarin

Fargelegg :-)

Er høsting/plukking av skjell en allemannsrett?

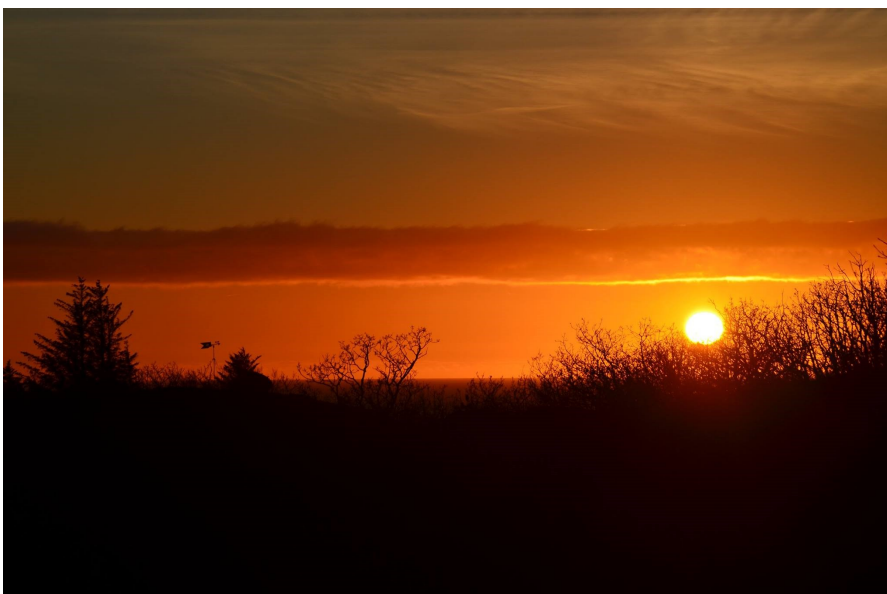
Da vi i sommer ble bortvist av en hytteeier utenfor hans brygge pga. plukking av skjell og østers til husbruk en flott sommerkveld (de var det ikke mange av) ble jeg ganske overasket og litt irritert. (Selv om mannen var høflig) ville jeg undersøke hva som er rett og galt når det gjelder allemannsretten i strandsonen.

Kontaktet først Politiet/ påtalemyndigheter i Vest Agder, etter flere henvendelser og uklare svar ble jeg oppfordret til å kontakte Miljøverndirektoratet for en endelig uttalelse.

Når det gjelder blåskjell står det ikke noe om hvorvidt det er en allemannsrett å plukke disse. Det følger imidlertid av straffelovens (2005) § 323 at det ikke er straffbart å ta bort naturprodukter som skjell av liten eller ingen økonomisk verdi under utøvelse av lovlig allemannsrett.

Dette er vanlig å kalle "den uskyldige nyttesretten" og betyr i praksis at det er en allemannsrett å ta bort mindre mengder blåskjell til personlig bruk, også innenfor marbakken hvor grunneier har eiendomsrett til skjellene. På dybder utover hvor en person normalt kan gå, er det også en utvidet rett for høsting slik at det også må være tillat å høste for kommersielt bruk.

Når det gjelder strandegods, mose til julepynt, en fin stein eller liknende er det også tillat å ta med seg hjem, dette ifølge straffeloven § 323 fra 01.10.2005

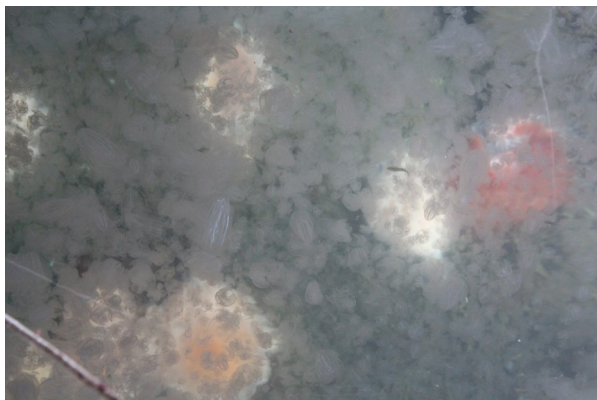
Vakre solnedganger i høst og i vinter:

Åse Karin Aanensen har tatt mange flotte solnedgangsbilder. Her fra Nordheim.

Rød solnedgang betyr at det ikke er skyer mellom deg og sola og siden det dårlige været ofte kommer fra vest kan det bety skyfritt neste dag (yr.no).

Et vanlig ordtak: «Aften rød gjør morgen sød, og morgen rød gjør aften blød».

SMÅNYTT

*Ribbemaneter—»millioner» i båthuset vårt
11.oktober*

-Janne

Teknisk forvaltning var i høst i Skjernøysund for å se på utførte tiltak det ikke var søkt om i bevaringssonen og strandsonen. Et innredet uthus ble godkjent, mens utriggere for fortøyning av båter ble forlangt fjernet.

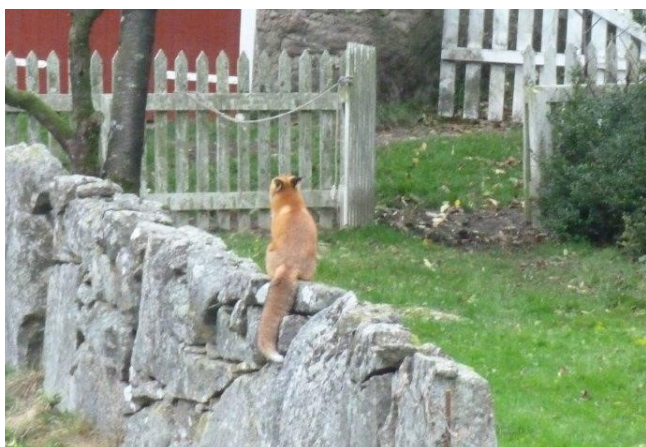
Reguleringsplanen for Skjernøysund er ikke klar, og teknisk forvaltning ønsket ikke å skape presedens ved å tillate utriggere. Begge avgjørelsene ble tatt med 5 stemmer for og 2 mot.

Nytt husdyr i Bergeneset

Odd Ramsdal har sendt fine bilder av deres nye husdyr, reven, som besøkte dem for kort tid siden. Som dere ser sitter den rolig og avslappet på steingjerdet ved låven.

På det andre bildet skimtes reven rett over sauene, den lot seg ikke i det hele tatt forstyrre av sauene.

I forrige nummer hadde vi bilde av en elg som nærmest var på kirkevei, hva blir det neste ?

Skjernøykalenderen 2017

Som mange kjenner til så er det Skjernøy Historielag som utgir Skjernøykalenderen.

De fleste av neste års utgave er solgt, men vi har noen igjen. Den koster kr. 150,-

Du kan kjøpe den hos: Arnt Otto Aanensen, Sigurd Aalvik, Terje Jørgensen, Arild Jenssen og Gerd Jacobsen.

Kalenderen har en blanding av historiske og nåtidens bilder, og den er en ypperlig julegave til de som ikke trenger mer å fylle skapene med.

Inntektene fra salget går i sin helhet til Skjernøy Historielag, som i dag jobber med mange spennende prosjekter, blant annet; bok om Skjernøy, Høgevarden, museum, og ikke minst trenger vi penger for å vedlikeholde Dyrstad skolehus som i dag eies av Skjernøy Historielag.

Skulle det være noen som ønsker å få kalenderen tilsendt, så ordner vi det også.

Ta kontakt med Historielagets leder: Gerd Jacobsen, tlf. 916 11 616.

Naturlig lys på broa

Etter flere måneder med sikkerhetsforbedring av broa, er de endelig ferdige med arbeidet. Arbeiderne har måtte jobbe i mye hardt vær. Noen dager så det ut til at de både skulle regne og blåse vekk. Tross mye hardt vær har de stått på og jobbet til alle døgnets tider, uten stengt bro. All ære til alle de som har jobbet på broa, den er nå sikrere for besøkende og oss som bor her.

Bjørn Vikøyr la ut dette bildet da broa var ferdig, med teksten «kun naturlig lys på broa»

Fakkeltog på Dyrstad

På nyttårsaftnen går det fakkeltog fra Dyrstad snuplass (Fidja) kl.17:00, vel møtt alle som vil være med.

Tenning av julegrana

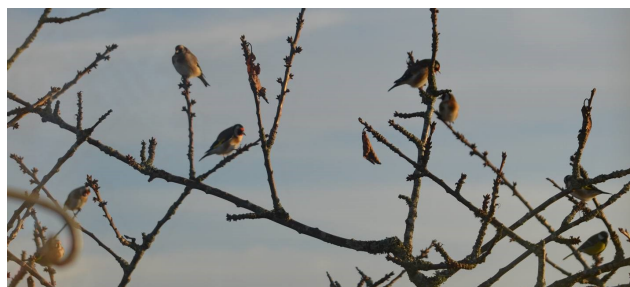
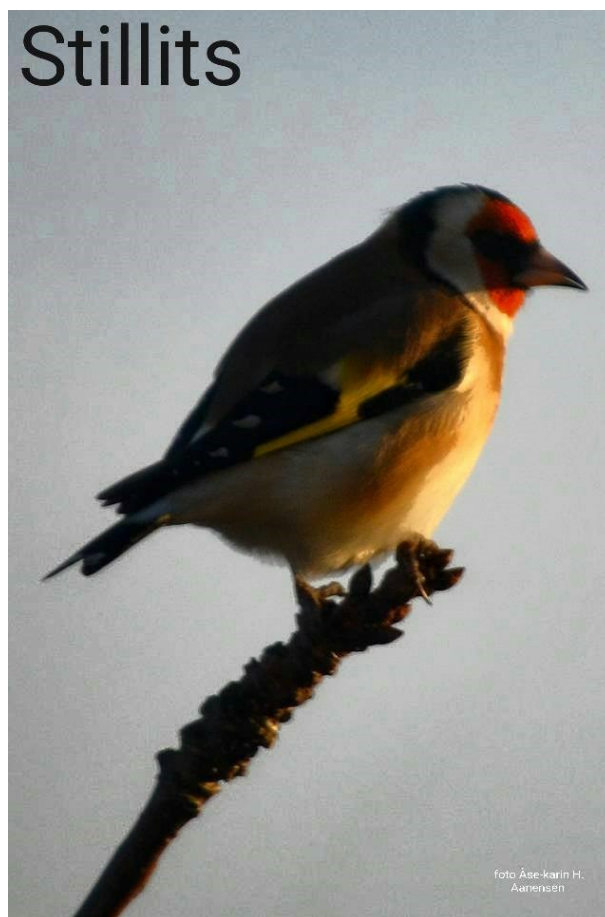
Mange møtte opp da det var årlig tenning av julegrana utenfor kapellet på Skjernøy (Farestad), 1.søndag i advent.

Foto: Bjørn Vikøyr

Besøk av stilige «banditter»

Åse Karin Aanensen fikk besøk av disse stilige karene utenfor hjemmet sitt på Dyrstad. 7 Stil litser og en kjøttmeis. Legg merke til at det ser ut som Stillitsen har på seg en maske.

Sveitsere på villspor

13 november kjørte to sveitsere seg fast på veien ved Skjernøysundsmyra mellom østre og vestre tjødna. På Skjernøypostens facebookside forteller Per Jørgen Herstad at paret først kom innom ham for å spørre etter hjelp.

”da ringte jeg bare til Farmen lokalservice (Oddvar Jenssen), og hjelpen kom fort”

Per Jørgen melder også om hyggelige folk, som har lovet å sende sveitsisk sjokolade i posten.

-Siren

Fiber, er det så hurtig som vi tror?

Vi venter og venter på den flotte fiberen vi har blitt lovet.

Først ble det lovet at vi fikk fiber i august, deretter ble det endret til februar. Det er som Torstein Dyrstad skriver på Facebooksiden vår:

”det pleier jo å være et nydelig gravevær i februar, uendelig mye bedre enn i august”

Tiden vil vise, vi får nok bare smøre oss med tålmodighet og håpe på at tela har tatt tidlig ferie.

-Siren

En stolt jeger

Vi hadde et vindu på gløtt for lufting i kjelleren og etter en veldig romstening i ganga, kommer katten med ett ekorn i munnen. Veldig kry løp han opp i stua her nå i høst, det syntes nesten underlig at en katt klarer å fange et ekorn når en tenker på både hvor raske de er og størrelsen de er i forhold til en katt.

Det hører med til historien at kattermora hadde småunger i denne tid om det kan spille inn på jaktinstinkt og behov for mat.

-Eivind

Bygde nytt hus på Rosnes – sitt drømmested

Må jo si det er imponerende for en ung familie i dag å bygge seg helt nytt hus på Rosnes, uten bilvei helt til døra. Men det har familien Irslinger gjort. Cecilie Marie, (datter til Gerd Jacobsen), Alden og deres to tvillinggutter. De synes bare det er sjarmerende å ha en hengebro å gå over for å komme til sitt hus. Her nyter de freden på drømmeplassen sin. Huset er flott plassert og tilpasset til den gamle bebyggelsen på Rosnes

- Rita

Skjermdump fra I-a.no. Familien Irslinger

Bilde fra svunnen tid

Her ser vi bilde fra Nedre Farestad i 1981. Det er St. hans aften og bålet er tent i bukta ved Krambua. Redningsskøyta ligger trofast ved brygga. Ivar og Sonja Kristiansen bygger på mor Anni Kristiansen sitt hus. Idyll og fred råder denne kveld!

Vi blar i arkivet

I Skjernøyposten 1979 nr.4 sto det å lese følgende.

SKOLEFORHOLDENE i 1979. (Skjernøy skole ble nedlagt i 1967—de siste elevene var Irene Jensen, Jan Herstad og Thorstein Dyrstad)

Skoleforholdene for Skjernøybarn er igjen i brennpunktet, da Ime barneskole snart er sprengt. Møte ble holdt her på skolen (Grendehuset) 3.nov, hvor stemningen ble luftet og belyst av en komite som skulle se på hele skoleforholdene i østre del av kommunen. Det var satt opp 3 alternativer; 1. Alle nye elever skal begynne på Furulunden skole. 2. Grendeskolen på Skjernøy for de 3 første klassene, og siden overføres til Furulunden skole. 3. Elevene som bor fra Fayers hus og vestover, altså nesten hele Ime 2 og 3, sendes til Furulunden skole. Alternativ 3 ble enstemmig anbefalt, da mange syntes det var rart at et nytt byggefelt skulle fortrenge elevene som skolen egentlig var bygget for, nemlig for elever fra østre del av kommunen, som var blitt fratatt sine Grendeskoler. Det ble også pekt på til utvalget at en ny skole i Eskelandsområdet var en enda bedre løsning.

Tårnene på Rosnesbroa (broa kom i 1953) som begynte å bli dårligere, er nå støyt inn i sement og skulle holde i mange år fremover.

Den vesle bygda som glemte at det var jul. Av Alf Prøysen

Høgt oppi åsen lå det ei lita bygd for seg sjøl.

Folk som bodde der var akkurat slik som andre folk i andre bygder. Noen var store, og noen var små; noen var flinke, og noen var late; og noen likte fiskeboller bedre en kjøttkaker, og noen likte kjøttkaker bedre enn fiskeboller. Så de var nokså forskjellige, men når det gjaldt en ting, var de helt like alle sammen.

De var så fæle til å glømme. Og da glømte de de merkeligste ting, alle på en gang!

En gang glømte de å ta på seg sko. Det hadde vært veldig varmt hele sommer'n, så alle hadde gått barbeint. Og da det ble høst, glømte de å ta på seg sko.

-Du verdens rike så kaldt det er nå da! sa de til hverandre. -Ja, jeg skjønner ikke åssen det skal gå hvis det blir kaldere enn det er nå, sa de. -Det blir verst når snøen kommer, sa de.

Og da snøen kom, gikk de barbeint ut og sa: -Å, nå må det være mange kuldegrader! Og slik gikk de og fraus.

Men så var det en dag det sto to kjerringer på et vegkryss og prata med hverandre og fraus på beina. Da fikk de se en guttunge som spurte smeden om hvorfor han skodde hesten, og da skjønte kjerringene at de hadde glømt å ta på seg sko.

Så sprang kjerringene hjem og tok på seg sko, og etterpå gikk den ene kjerringa i øst og den andre kjerringa i vest og fortalte folk hvorfor de fraus på beina. Og så tok de på seg sko alle sammen.

En annen gang hadde de glømt å spise. De gikk flere dager uten mat, og tilslutt ble de sjuke alle sammen og måtte gå og legge seg og ringe etter doktor'n. Men han kunne ikke komme, for han hadde også glømt å spise, så han var like sjuk som de andre.

Men en dag doktor'n var på beina, kom det fram en musunge med en ostebit i munnen, og da skjønte doktor'n hva det var de hadde glømt.

Og så sto han opp og spiste, og etterpå reiste han rundt på sjukebesøk i hele bygda og sa at de bare hadde glømt å spise. Og så sto alle sammen opp og spiste, og så ble de friske igjen.

Men verst var det den gangen de glømte at det var jul.

Da det ble lille julaften, var det ingen som hadde gjort rent i huset og hengt opp reine gardiner, og ingen hadde funnet juletre, og i butikkvinduene var det ikke så mye som ei julenissemaske engang. Skoleungene sto på skolen og sang «Kom mai, du skjønne milde», og det fantes ikke så mye som en eneste smultring i en eneste kakeboks i hele bygda. I ei lita stue aller øverst i bygda, like ved skaubrynet, gikk ei lita jente og tenkte og tenkte. Hu var bare fem år, og ellers så brukte hu å hoppe og danse og leke og ha det moro, men nå gikk hu bare og tenkte. Hu gikk inn i skauen og sto og så på de små granbuskene.

-Det er noe vi har glømt nå igjen, sa den vesle jenta til seg sjøl, -det er noe med ei lita gran, men jeg husker ikke hva det er.

Så gikk jenta inn i stua og fant ei saks og litt gråpapir. -Det er noe med ei saks også, tenkte jenta, -men jeg kan ikke huske hva det er.

Så gikk jenta på låven, og der fikk hun se et kornband som far hennes hadde hengt høgt under en takbjelke så musa ikke skulle få tak i det.

-Det er noe med dette kornbandet også, tenkte jenta, og så sto hu der og så seg omkring, og så fikk hu se den lange stanga som de brukte å ha juleneket på.

Og da husket den vesle jenta at det snart var jul!

-Å, det er jo lille julaften, det er jo lille julaften, ropte jenta og sprang inn for å fortelle det til mor og far, men de var ikke inne. -Å, åssen skal jeg få sagt fra til alle i hele bygda at det snart er jula? Åssen skal jeg få sagt fra til alle i hele bygda at det er lille julaften? sa jenta.

Hu prøvde ta den høge stanga og sette juleneket i toppen på den, men det greide hu ikke. Men så skjønte hu hva hu skulle gjøre!

Flaggstanga! Hu skulle heise opp juleneket i flaggstanga!

Og det greide hu, og å fort veslejenta hadde gjort det, fløy en liten meis fra den øverste greina på den høgste grana så snøen raste nedover stammen.

-Hvor skal du, hvor skal du? kvitret de andre meisene som satt og halvsøv innimellom greinene.

-Det er jul, det er jul, veslejenta har satt opp julenek!

-Vi blir med, vi blir med, sang de andre meisene og fløy avsted.

-Hvor skal dere hen, hvor skal dere hen? ropte spurvene som satt på telefontrådene.

-Det er jul, det er jul, veslejenta har satt opp julenek! sang meisene.

-Vi blir med, vi blir med, sang spurvene og startet på likt ifra telefontrådene så alle telefondamene fikk dotter i ørene.

Og akkurat da lettet alle dompapene fra nypebuskene i hagen.

Damene på telefonsentralen sprang bort til vinduet for å se hvor fuglene skulle, og da så de juleneket i flaggstanga.

Og damene til å ringe rundt i hele bygda og fortelle at de hadde glømt at det snart var jul.

Og folk til å bake og koke og steike, noen gjorde reint i huset, og noen hengte opp reine gardiner...og noen gikk ut i skauen og fant juletre...og noen pakket inn julegavene som de hadde gjømt unna før de begynte å glømme, og noen hengte opp julestjerner i vinduene...

Tilslutt klatret alle sammen i hele bygda opp i ei kjempediger balje som snekker'n hadde lagd mens de andre pyntet og gjorde i stand til jul, og så badet de alle på en gang...

Og akkurat da de var ferdige og hadde fått på seg reine klær, og mora til veslejenta i stua øverst i bygda sto og knyttet ei rød sløyfe i håret på henne...

AKKURAT DA RINGTE KIRKEKLOKKENE, OG SÅ VAR DET JUL.

Med ønske om en god jul

Så står atter en gang julen for døren, og snart kan hver og en gjøre opp status for nok et år. 2016 har vel for de fleste vært et normalt godt år, men på det internasjonale plan har vi vært vitne til store omveltninger med flyktningstrøm til Europa, krig og uro. Og ved overgangen til et nytt er det mange spørsmålstegn ved utviklingen. Men sånn har det vel alltid vært.

Skjernøyposten har i høst fått to flotte julepresanger i form av to nye medarbeidere. De ble allerede pakket ut på redaksjonsmøte i slutten av november. Geir Larsen og Mariell Christensen Birkemo. Noe finere julegave kunne vi ikke fått. Nye medarbeidere står så visst ikke i kø.

Vi har nå rundt 430 abonnenter, og sender til 7 utland, Sverige, Danmark, Latvia, Tyskland, USA, Mexico og Canada. Det kan nevnes at det i starten var mer enn 50 abonnenter i USA, nå er det krympet til 10.

Så gjenstår det bare å ønske alle våre lesere en riktig god jul og et godt og fredelig 2017.

- Redaksjonen

